U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Foltase a soudců JUDr. Pavla Molka a Mgr. Davida Hipšra v právní věci žalobce: **M. V.,** proti žalované: **Vězeňská služba ČR, Věznice Rýnovice**, se sídlem Belgická 3765/11, Jablonec nad Nisou, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 11. 12. 2017, č. j. 59 A 74/2017 - 65,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Rozsudkem ze dne 11. 12. 2017, č. j. 59 A 74/2017 - 65, Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci (dále jen „krajský soud“) vyhověl žalobci a výrokem I. zrušil rozhodnutí speciálního pedagoga Mgr. M. Š. ze dne 7. 8. 2017, č. j. VS-22466-28/ČJ-2016-801232-KT 16, a rozhodnutí vychovatele Mgr. R. P. ze dne 31. 7. 2017, č. j. VS 22466-288/ČJ-2016-801232-KT 16, pro vady řízení a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. Výrokem II. rozhodl krajský soud o nákladech řízení. Zrušeným rozhodnutím speciálního pedagoga žalované byla zamítnuta žalobcova stížnost proti rozhodnutí vychovatele žalované o uložení kázeňského trestu za přestupek, kterého se měl žalobce dopustit dne 13. 7. 2017 tím, že verbálně napadal zaměstnance žalované. Krajský soud toto rozhodnutí zrušil z důvodu nejasností ohledně data, kdy se měl žalobce kázeňského přestupku dopustit.

[2] Proti tomuto rozsudku krajského soudu podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) včasnou kasační stížnost, ve které opakoval, že se kázeňského přestupku nedopustil. Poukázal na nejasné či podezřelé okolnosti ve dnech spáchání a projednávání jeho kázeňského přestupku, s tím, že nejasné není pouze datum, kdy k němu mělo dojít, ale i to, zda k němu vůbec došlo. Z těchto důvodů měl být jeho kázeňský trest zrušen přímo krajským soudem. Stěžovatel současně požádal o ustanovení právního zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

[3] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost je *prima facie* nepřípustná. Ve vztahu k výroku I., jímž bylo stěžovateli jako žalobci krajským soudem procesně vyhověno, je nepřípustná subjektivně (z povahy kasační stížnosti jakožto opravného prostředku vyplývá, že ji může podat jen ten účastník, kterému nebylo rozhodnutím krajského soudu plně vyhověno, popřípadě kterému byla tímto rozhodnutím způsobena jiná určitá újma na jeho právech, přitom rozhodující je výrok rozhodnutí krajského soudu, protože existenci případné újmy lze posuzovat jen z procesního hlediska; srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 3. 2013, č. j. 1 As 4/2013 - 62). Byť stěžovatel tvrdí, že úvahy krajského soudu, jež vedly ke zrušovacímu výroku, byly nesprávné, a že krajský soud žalobě vyhověl z jiných důvodů, než jaké stěžovatel uplatnil, nemění to nic na závěru, že stěžovatel polemizuje toliko s odůvodněním napadeného rozsudku krajského soudu. Podle § 104 odst. 2 s. ř. s. je však kasační stížnost, která směřuje jen proti důvodům rozhodnutí soudu, nepřípustná.

[4] Směřuje-li kasační stížnost též proti výroku II. rozsudku krajského soudu o nákladech řízení, je i v této části nepřípustná, a to podle výslovného ustanovení § 104 odst. 2 s. ř. s.

[5] Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost bez dalšího odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona.

[6] S ohledem na nepřípustnost podaného návrhu nečinil Nejvyšší správní soud žádné další procesní kroky ani stěžovateli neustanovoval právního zástupce pro řízení o kasační stížnosti, jak navrhoval, neboť by šlo o procesní formalismus odporující zásadě procesní ekonomie: ustanovení zástupce by na závěru o nepřípustnosti kasační stížnosti nemohlo nic změnit a bylo by jen formálním prodlužováním řízení, jež by nemohlo dopadnout jinak než odmítnutím kasační stížnosti (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2013, č. j. 8 Aps 9/2013 - 11).

[7] Protože byla kasační stížnost odmítnuta, nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 25. ledna 2018

JUDr. Tomáš Foltas
předseda senátu